

ΑΝΑΦΟΡΑ

2020

ΣΥΝΟΨΗ ΜΕΛΕΤΗΣ: «Μειώνοντας στο μισό την απώλεια και τη σπατάλη τροφίμων στην ΕΕ ως το 2030»

Σημαντικά βήματα που είναι αναγκαία για την επιτάχυνση προόδου

Συντάκτες:

Η σύνοψη της μελέτης συντάχθηκε από το WWF.

Η μελέτη «Μειώνοντας στο μισό την απώλεια και τη σπατάλη τροφίμων στην ΕΕ ως το 2030» συντάχθηκε WWF και τον Βρετανικό κοινωφελή οργανισμό WRAP.

Photo εξωφύλλου: MCT/iStock/Getty Images

Το WWF Ελλάς είναι το ελληνικό τμήμα της διεθνούς περιβαλλοντικής οργάνωσης WWF – World Wide Fund for nature. Με περισσότερους από 5.000.000 υποστηρικτές παγκοσμίως, το WWF έχει ενεργή παρουσία σε περισσότερες από 100 χώρες.

Αποστολή του WWF είναι να σταματήσει την υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος και να χτίσει ένα μέλλον αρμονικής συνύπαρξης ανθρώπων και φύσης, προστατεύοντας τη βιοποικιλότητα, διασφαλίζοντας τη βιώσιμη χρήση των ανανεώσιμων φυσικών πόρων, και προωθώντας τη μείωση της ρύπανσης και της σπάταλης κατανάλωσης.

© 2020, WWF Ελλάς

Το WWF και ο Βρετανικός κοινωφελής οργανισμός [WRAP](#) δημοσίευσαν την έκθεση με τίτλο, «Μειώνοντας στο μισό την απώλεια και τη σπατάλη τροφίμων στην ΕΕ ως το 2030», στην οποία αξιολογούνται οι προηγούμενες και οι τρέχουσες δράσεις για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως επισημαίνεται και στην παρούσα σύνοψη της μελέτης, ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις πολιτικές και τα έργα της ΕΕ, με στόχο να εντοπιστούν τα κενά που υπάρχουν και οι πρόσθετες δράσεις που θα μπορούσαν να αναβαθμιστούν στο άμεσο μέλλον.

Τα τελευταία χρόνια, η ΕΕ έχει θέσει τις μετρήσεις σχετικά με τη σπατάλη τροφίμων στο επίκεντρο των εργασιών της, ακολουθώντας συστάσεις που προήλθαν από σημαντικά ερευνητικά έργα της ΕΕ ως προς το συγκεκριμένο θέμα. Πράγματι, με την αναθεώρηση της Οδηγίας-πλαισίου για τα απόβλητα το 2018 (νέα Οδηγία (ΕΕ) 2018/851) θεσπίστηκε η υποχρέωση όλα τα κράτη μέλη να μετρούν με συνέπεια τα απορρίμματα τροφίμων, ενώ **η πρώτη πανευρωπαϊκή μέτρηση των απορριμμάτων τροφίμων σε εθνικό επίπεδο έχει προγραμματιστεί για το 2020**. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, αφού τα βασικά δεδομένα αναφοράς που θα συγκεντρωθούν, θα υποβληθούν στην ΕΕ, συμβάλλοντας στον καθορισμό των στόχων μείωσης της σπατάλης τροφίμων, σε επίπεδο Ένωσης, οι οποίοι θα πρέπει να επιτευχθούν έως το 2025 (μείωση 30%) και το 2030 (μείωση 50%).

Όπως προέκυψε από την έκθεση, οι εν λόγω αλλαγές στο κανονιστικό πλαίσιο ήταν απαραίτητες, χρειάζεται όμως να συνοδευτούν από περαιτέρω δράσεις για την αποτελεσματική επιτάχυνση της μείωσης της σπατάλης τροφίμων. Μάλιστα, ορισμένες περιπτώσιολογικές μελέτες που εξετάζονται στην έκθεση –σχετικές λεπτομέρειες δίνονται στη συνέχεια– παρουσιάζουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η **βελτιωμένη μέτρηση της σπατάλης τροφίμων, η αξιοποίηση υπολειμμάτων τροφίμων και οι εθελοντικές συμφωνίες** προσφέρουν τις περισσότερες δυνατότητες για επιτάχυνση της προόδου σε ότι αφορά την επίτευξη του Στόχου Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDG) 12.3 (μείωση κατά 50% των παραγόμενων απορριμμάτων τροφίμων έως το 2030, καθώς και μείωση των απωλειών τροφίμων), ωστόσο οι προσεγγίσεις αυτές δεν έχουν εφαρμοστεί επαρκώς σε ολόκληρη την ΕΕ. Όσον αφορά τις πολιτικές που σχετίζονται με τη σπατάλη τροφίμων, η έκθεση επισημαίνει επίσης ότι οι αλλαγές στην **Κοινή Γεωργική Πολιτική, η αυστηροποίηση του κανονιστικού πλαισίου και οι εθνικές στρατηγικές για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων** προσφέρουν επίσης πολλές δυνατότητες.

Βάσει της υπάρχουσας βιβλιογραφίας, η **μέτρηση των απορριμμάτων τροφίμων** είναι μια από τις πιο αποτελεσματικές ενέργειες για τη μείωση της απώλειας και σπατάλης τροφίμων (ΑΣΤ) στο σύνολο του συστήματος τροφίμων. Εφόσον είναι διαθέσιμα, τα σχετικά ποσοτικά στοιχεία που θα προκύψουν από τις μετρήσεις μπορούν να υποστηρίξουν την τεκμηρίωση της ανάγκης για τη θέσπιση αλλαγών. Επιπλέον, μπορούν να συμβάλουν στην καλύτερη κατανόηση των αιτιών της απώλειας και σπατάλης τροφίμων, αλλά και την ιεράρχησή τους, με σκοπό το σχεδιασμό αντίστοιχων παρεμβάσεων. Επιπλέον, η μέτρηση καθιστά εφικτή την παρακολούθηση της προόδου και την αξιολόγηση άλλων παρεμβάσεων. Όπως προαναφέρθηκε, από το 2020 η μέτρηση των απορριμμάτων τροφίμων θα πραγματοποιείται με μεγαλύτερη συνέπεια στο σύνολο των αλυσίδων εφοδιασμού και των συστημάτων τροφίμων των κρατών μελών. Επισημαίνεται ωστόσο ότι υπάρχουν δυνατότητες τόσο για μεγαλύτερο όγκο λεπτομερών και αξιόπιστων μετρήσεων από αυτόν που επιτάσσει η κατ' εξουσιοδότηση πράξη, όσο και για μετρήσεις που θα

πραγματοποιούνται σε μικρότερη κλίμακα (δηλαδή σε επίπεδο κλάδου οικονομικής δραστηριότητας ή εταιρείας). Δεδομένου ότι οι μετρήσεις αυτές θα είναι επαναληπτικές, ο τρόπος διεξαγωγής τους μπορεί να τροποποιείται και να εξελίσσεται βάσει των συμπερασμάτων που θα προκύπτουν από την καταγραφή και αναφορά ολοένα μεγαλύτερων όγκων απορριμμάτων τροφίμων. Πράγματι, σε πολλά κράτη μέλη η διαθέσιμη χρηματοδότηση για τη στήριξη των μετρήσεων (και των συναφών υποστηρικτικών δραστηριοτήτων) ήδη αυξάνεται και αναμένεται να αυξηθεί κι άλλο, με τη θέσπιση περισσότερο σύνθετων προγραμμάτων μέτρησης σε ολόκληρη την ΕΕ.

Η **αξιοποίηση υπολειμμάτων τροφίμων** και η άντληση προστιθέμενης αξίας από τα απορρίμματα τροφίμων είναι μια αναδυόμενη ρηξικέλευθη τεχνολογία της οποίας ο χρόνος υλοποίησης είναι συντομότερος από αυτόν των εθελοντικών συμφωνιών και των δράσεων μέτρησης. Όπως δείχνουν οι περιπτωσιολογικές μελέτες που εξετάζονται στην παρούσα έκθεση, μόλις προσδιοριστούν οι ευκαιρίες αξιοποίησης **υπολειμμάτων τροφίμων**, προσφέρουν τη δυνατότητα ταχείας (πιθανώς εντός χρονικού διαστήματος 12 μηνών) εκτροπής των απορριμμάτων τροφίμων από την απόρριψη σε χωματερές, με σκοπό τη δημιουργία προϊόντων υψηλής αξίας. Οι δράσεις αξιοποίησης **υπολειμμάτων τροφίμων** συνδέονται με τις νέες προτεραιότητες της ευρωπαϊκής πολιτικής, και ιδίως με την επικαιροποιημένη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοοικονομία, την ανανεωμένη στρατηγική βιομηχανικής πολιτικής, το σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία και την ανακοίνωση για την επιτάχυνση της καινοτομίας στον τομέα της καθαρής ενέργειας. Με τη θέσπιση αυτών των στρατηγικών, ο ρόλος της αξιοποίησης υπολειμμάτων τροφίμων στη μείωση της σπατάλης τροφίμων –και ο ευρύτερος ρόλος της βιοοικονομίας– θα συνεχίσει να αυξάνεται. Σημαντική πρόκληση για την ανάληψη δράσεων αξιοποίησης υπολειμμάτων τροφίμων στην ΕΕ είναι η έλλειψη γνώσεων που παρατηρείται στις εταιρείες και τους κλάδους οικονομικής δραστηριότητας σχετικά με τις πιθανές ευκαιρίες αξιοποίησης, τους φορείς με τους οποίους μπορούν να υπάρξουν συνεργασίες για την επεξεργασία των ρών απώλειας και σπατάλης τροφίμων, καθώς και τους τύπους των προϊόντων τροφίμων και τους σκοπούς για τους οποίους καθέναν από αυτούς μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

Οι **εθελοντικές συμφωνίες** προσφέρουν μια πιο μακροπρόθεσμη στρατηγική για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων σε επίπεδο κλάδου, γεωγραφικής περιφέρειας ή κράτους. Αρκετά κράτη μέλη εφαρμόζουν ήδη προσεγγίσεις εθελοντικών συμφωνιών εντός της ΕΕ και υπάρχει προοπτική για περαιτέρω υιοθέτηση τέτοιων συμφωνιών. Με βάση την εμπειρία από προηγούμενες εθελοντικές συμφωνίες, τα πέντε έτη μπορούν να θεωρηθούν τυπικό χρονικό διάστημα για την υλοποίηση και λειτουργία μιας εθελοντικής συμφωνίας που θα οδηγήσει σε σημαντικά αποτελέσματα. Κατά κανόνα, απαιτείται ένα έτος για τη σύναψη της συμφωνίας, τρία έτη για τη λειτουργία της και ένα έτος για τη διασφάλιση της συνέχισής της. Η χρηματοδότηση μιας εθελοντικής συμφωνίας μπορεί να προέλθει από διάφορες πηγές, περιλαμβανομένων των συνεισφορών των φορέων που την συνυπογράφουν, καθώς και από κρατικές πηγές. Η κρατική χρηματοδότηση έχει χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν ως αρχική πηγή χρηματοδότησης, η οποία, μόλις η εθελοντική συμφωνία τεθεί σε λειτουργία, μετατρέπεται σε χρηματοδότηση που επιμερίζεται μεταξύ των επιχειρήσεων και του κράτους. Οι μη χρηματοδοτούμενες εθελοντικές συμφωνίες δεν έχουν κοινούς στόχους, δεν μετρούν και δεν αναφέρουν τακτικά την πρόοδό τους ή στερούνται υποστηρικτικού προγράμματος που βοηθά τους φορείς που την συνυπογράφουν να επιτύχουν αλλαγές σε σύντομο χρόνο. Έτσι, δεν είναι πολύ πιθανό να έχουν θετικές επιπτώσεις.

Όσον αφορά την **Κοινή Γεωργική Πολιτική** (ΚΓΠ), η έκθεση επισημαίνει ότι μέχρι σήμερα τα κράτη μέλη δεν έχουν δώσει προτεραιότητα στη μείωση της απώλειας και της σπατάλης τροφίμων στις παρεμβάσεις τους που αφορούν την ΚΓΠ και στα προγράμματά τους για την αγροτική ανάπτυξη. Ωστόσο, η κατάσταση σήμερα έχει πιθανώς αλλάξει, καθώς η μείωση των απορριμμάτων [και της σπατάλης] τροφίμων αναφέρεται σε έναν από τους ειδικούς στόχους της μελλοντικής ΚΓΠ, και τα κράτη μέλη θα πρέπει να σχεδιάσουν σχετικές παρεμβάσεις στο πλαίσιο των στρατηγικών τους σχεδίων. Οι παρεμβάσεις αυτές θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν την κριτική αναθεώρηση των επιδοτήσεων της ΚΓΠ, καθώς αυτές ενδεχομένως οδηγούν τους αγρότες στην υπερπαραγωγή και τον κορεσμό της αγοράς, καθώς και την ενίσχυση των τομεακών παρεμβάσεων για τη μείωση της απώλειας και της σπατάλης τροφίμων. Για παράδειγμα, μπορεί να είναι αναγκαία η στήριξη τεχνολογικών καινοτομιών που επιτρέπουν τον μετασχηματισμό και την αξιοποίηση των υποπροϊόντων και των απορριμμάτων τροφίμων ή της ανάπτυξης ολιγομελών, γεωγραφικά εντοπισμένων και βραχέων αλυσίδων εφοδιασμού και στρατηγικών εμπορίας για την ελαχιστοποίηση της σπατάλης τροφίμων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και το άνοιγμα νέων αγορών που μπορούν να απορροφήσουν τυχόν έκτακτη υπερπαραγωγή. Η αγροτική ανάπτυξη θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, μέσω της στήριξης των επενδύσεων, της ανταλλαγής γνώσεων, της καινοτομίας, και των συνεργασιών μεταξύ των φορέων της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων.

Επιπλέον, το **αυστηρότερο κανονιστικό πλαίσιο**, είτε σε επίπεδο ΕΕ είτε σε εθνικό επίπεδο, προσφέρει μεγάλες δυνατότητες πρόληψης, μείωσης και αξιοποίησης / επαναχρησιμοποίησης των υπολειμμάτων τροφίμων λόγω των άμεσων, μετασχηματιστικών επιπτώσεων –στο σύνολο του συστήματος– του κανονιστικού πλαισίου το οποίο τίθεται σε ισχύ. Πιο συγκεκριμένα, ο καθορισμός στόχων της ΕΕ για τη μείωση των υπολειμμάτων (και της σπατάλης) τροφίμων για το 2030, που εξαγγέλθηκε στο πλαίσιο της στρατηγικής «Από το αγρόκτημα στο τραπέζι», αναμένεται να ενθαρρύνει την ανάληψη περαιτέρω δράσης από τα κράτη μέλη την επόμενη δεκαετία. Πρόσθετες κανονιστικές ρυθμίσεις θα μπορούσαν να λάβουν τη μορφή νομοθεσίας που θα καθιστά υποχρεωτική την πρόληψη της σπατάλης τροφίμων σε συγκεκριμένους κλάδους (π.χ. λιανεμπόριο ή φιλοξενία), θα αποτρέπει αθέμιτες εμπορικές πρακτικές που οδηγούν σε σπατάλη τροφίμων σε επίπεδο γεωργικών εκμεταλλεύσεων ή θα επιβάλλει ως υποχρεωτική τη μέτρηση την αναφορά των απορριμμάτων τροφίμων για όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις τροφίμων, σε ατομική βάση για κάθε εταιρεία.

Η ανάπτυξη ολοκληρωμένων **εθνικών στρατηγικών για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων** μπορεί επίσης να αλλάξει τα δεδομένα, καθώς θα μπορούσε να επιταχύνει τη μείωση, την πρόληψη δημιουργίας και την εκτροπή προς αξιοποίηση των απορριμμάτων τροφίμων σε ολόκληρη την αλυσίδα αξίας σε εθνικό επίπεδο. Επιπλέον, μια εθνική στρατηγική για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων προσφέρει επίσης στο κοινό (και σε άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι ΜΚΟ) έναν δίαυλο ώστε να συμμετέχουν, να αξιολογούν και να εκφράζουν τις θέσεις τους για την εφαρμογή και υλοποίηση των σχετικών δραστηριοτήτων, των μεθόδων που χρησιμοποιούνται και των διαδικασιών που επιλέγονται. Τέλος, μια εθνική στρατηγική για τη σπατάλη τροφίμων λειτουργεί ως γενικό σήμα (umbrella brand), που μπορεί να ενισχύσει τον συντονισμό και τη συνοχή των επιμέρους παρεμβάσεων. Ωστόσο, στις σημαντικότερες προκλήσεις για τη χάραξη μιας εθνικής στρατηγικής συγκαταλέγεται η δυσκολία αξιολόγησης των επιμέρους αλλά και των συνδυασμένων επιπτώσεων μιας τόσο ευρείας ποικιλίας πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση

της απώλειας και τη σπατάλης τροφίμων, καθώς επίσης και ο κίνδυνος η στρατηγική να παραμείνει στατική. Για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, προτείνεται η ενεργή αξιολόγηση των διαφόρων παρεμβάσεων και του προϋπολογισμού που διατίθεται σε αυτές, ενώ απαιτείται επίσης τακτική αναθεώρηση των δραστηριοτήτων προτεραιότητας, έτσι ώστε η εθνική στρατηγική για τη μείωση της σπατάλης τροφίμων να παραμένει επίκαιρη, ανοικτή σε καινοτομίες και αποτελεσματική.

Λόγω του αλληλένδετου χαρακτήρα της σπατάλης τροφίμων και των πολιτικών της ΕΕ και των κρατών μελών, όλοι οι προτεινόμενοι τομείς μείωσης της σπατάλης τροφίμων διασυνδέονται και αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Στο σύνολό τους, προσφέρουν ένα εύρος δράσεων που μπορούν να αναπτυχθούν σε διάφορες χρονικές κλίμακες, από 12 μήνες έως 5 έτη, αλλά και σε διάφορες τάξεις μεγέθους, από το επίπεδο μεμονωμένων εταιρειών ή συγκεκριμένων βιομηχανικών κλάδων, έως την ανάπτυξή τους σε εθνικό επίπεδο με κρατικό συντονισμό. Όλες αυτές οι δράσεις θα ωφεληθούν από τη στενή συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, τα οποία μπορούν από κοινού να επιτύχουν την επιτάχυνση της μείωσης της σπατάλης τροφίμων, που αποτελεί κατεπείγουσα ανάγκη.

Οι κυριότερες προκλήσεις και δράσεις που επισημαίνονται στην παρούσα έκθεση περιλαμβάνουν:

Για τη Βιομηχανία

- Συστηματική μέτρηση, αναφορά και, ιδανικά, δημοσιοποίηση των επιχειρησιακών δεδομένων που αφορούν την ΑΣΤ.
- Διασφάλιση της διαφάνειας, της αξιοπιστίας και της ακρίβειας των μεθόδων μέτρησης που υιοθετούνται.
- Επένδυση σε τεχνολογικές λύσεις και δραστηριότητες για τη μείωση και την πρόληψη της ΑΣΤ, με την υποστήριξη εξειδικευμένων οργανώσεων που παρέχουν συμβουλές και καθοδήγηση.
- Ενθάρρυνση των εταιρών της εφοδιαστικής αλυσίδας να μετρούν (και να δημοσιεύουν) στοιχεία σχετικά με την ΑΣΤ σε μεμονωμένη βάση και να συμμετέχουν σε δραστηριότητες μείωσης και πρόληψης της ΑΣΤ στο πλαίσιο των δικών τους δραστηριοτήτων.
- Ενεργός συμμετοχή και επένδυση πόρων σε εθελοντικές συμφωνίες, ώστε να εξασφαλιστεί η επιτυχία τους και η διάδοση των βέλτιστων πρακτικών για τη μείωση και την πρόληψη της ΑΣΤ.
- Εντοπισμός, διερεύνηση και επένδυση σε ευκαιρίες αξιοποίησης αναπόφευκτων ροών ΑΣΤ για την ανάκτηση πολύτιμων πόρων.
- Συμμετοχή και συνεργασία με αγροτικούς συνεταιρισμούς, για τη μείωση των απωλειών και της σπατάλης τροφίμων στην εκμετάλλευση και στα πρώιμα στάδια της αλυσίδας εφοδιασμού.
- Επικοινωνία της σημασίας της μείωσης και πρόληψης της ΑΣΤ, σε παγκόσμιο επίπεδο και στο πλαίσιο των επιμέρους βιομηχανικών κλάδων δραστηριοποίησης, περιλαμβανομένων των αναμενόμενων οικονομικών ωφελειών.

Για τις ΜΚΟ

- Συγκρότηση ομάδας πίεσης υπέρ της μέτρησης και αναφοράς δεδομένων ΑΣΤ, από διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη του συστήματος τροφίμων (παραγωγοί του πρωτογενούς τομέα, μεταποιητές, λιανέμποροι, διανομείς, εστιατόρια και υπηρεσίες τροφίμων, νοικοκυριά, κυβερνήσεις κ.λπ.).
- Ενθάρρυνση και δημόσια αναγνώριση των επιχειρήσεων που δημοσιοποιούν τα δεδομένα τους που αφορούν την ΑΣΤ και εφαρμόζουν στρατηγικές μείωσης και πρόληψης της.
- Συνδρομή προς τις κυβερνήσεις για την επικοινωνία της ανάγκης για αξιόπιστη μέτρηση της ΑΣΤ και για μεθόδους που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την μέτρηση της ΑΣΤ σε διάφορα στάδια της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων.
- Προσδιορισμός της μέτρησης και μείωσης της ΑΣΤ σε νέο πλαίσιο, ως μεθόδου προώθησης της δράσης για τη βελτίωση της λειτουργίας της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων, τονίζοντας τα περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά οφέλη της μέτρησης.
- Ευαισθητοποίηση σχετικά με τις εναλλακτικές επιλογές αξιοποίησης υπολειμμάτων τροφίμων και την υποδομή που διαθέτουν οι αγρότες, οι παραγωγοί του πρωτογενούς τομέα, οι μεταποιητές και οι λιανοπωλητές, και επισήμανση των σχετικών περιπτώσιολογικών μελετών.
- Συνηγορία υπέρ της ορθής ιεράρχησης της σπατάλης τροφίμων, διεξάγοντας εκστρατεία για να διασφαλιστεί ότι ύψιστη προτεραιότητα αποτελεί πάντα η πρόληψη της σπατάλης τροφίμων και όχι η επεξεργασία τους.
- Ανάλυση ρόλου «κριτικού φίλου» σε μια εθελοντική συμφωνία σχετικά με τη σπατάλη τροφίμων, διασφαλίζοντας υψηλά επίπεδα συμμετοχής και βοηθώντας τις συμφωνίες να επιτύχουν καθορισμένους στόχους.
- Διασφάλιση της διαφάνειας της βιομηχανίας όσον αφορά τις δράσεις που αναλαμβάνει για την επίτευξη των στόχων εθελοντικής συμφωνίας, και μέριμνα ώστε οι επιχειρήσεις να παρέχουν αξιόπιστες μετρήσεις της σπατάλης τροφίμων.
- Συνηγορία υπέρ ενός ολοκληρωμένου περιβάλλοντος πολιτικής που θα μειώνει τους κινδύνους ΑΣΤ στη διαδρομή «από το αγρόκτημα στο τραπέζι» και «από το δόλωμα στο πιάτο», παρέχοντας κίνητρα για τη λήψη διορθωτικών μέτρων εκεί όπου αυτά είναι περισσότερο αναγκαία.

Για τις Κυβερνήσεις

- Συνεργασία με τις επιχειρήσεις, τις ΜΚΟ και τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών για τη διασφάλιση πιο συνεπούς και αξιόπιστης μέτρησης και ρύθμισης των θεμάτων ΑΣΤ σε ολόκληρη την Ευρώπη.
- Παροχή στήριξης και αρχικής χρηματοδότησης για τη σύναψη εθελοντικών συμφωνιών ΑΣΤ και εύχρηστων συστημάτων αναφορών.
- Εάν οι εθελοντικές συμφωνίες και τα μέτρα δεν είναι επαρκώς αποτελεσματικά για την επίτευξη του Στόχου Βιώσιμης Ανάπτυξης 12.3 (λόγω π.χ. της έλλειψης φιλόδοξων στόχων ή της ανεπαρκούς συμμετοχής της βιομηχανίας), οι εθνικές κυβερνήσεις θα πρέπει να θεσπίσουν νομικές και δεσμευτικές απαιτήσεις ώστε οι επιχειρήσεις που

υπερβαίνουν ένα ορισμένο μέγεθος να μετρούν και να αναφέρουν τα στοιχεία της εταιρείας τους σχετικά με τη σπατάλη τροφίμων.

- Εντοπισμός και διόρθωση αντικινήτρων πολιτικής που ευνοούν την ανάκτηση ενέργειας από ΑΣΤ έναντι των εναλλακτικών επιλογών πλήρους αξιοποίησης.
- Παροχή χρηματοδοτικής στήριξης για την έρευνα και την καινοτομία στις τεχνολογίες μέτρησης, αναφοράς και αξιοποίησης των ροών ΑΣΤ.
- Χορήγηση χρηματοδότησης σε γεωργικούς συνεταιρισμούς και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής για δράσεις πρόληψης της ΑΣΤ, αντιμετωπίζοντας παράλληλα διαρθρωτικούς φραγμούς όπως η υπερπαραγωγή και ο κορεσμός της αγοράς.
- Ανάπτυξη φιλόδοξων αλλά ρεαλιστικών προγραμμάτων και στρατηγικών πρόληψης της ΑΣΤ σε όλα τα σχετικά επίπεδα διακυβέρνησης (δημοτικό, περιφερειακό, εθνικό κ.λπ.).
- Υιοθέτηση καινοτόμων πολιτικών και δέσμευση για την επίτευξη στόχων εκτροπής και πρόληψης της ΑΣΤ που ευθυγραμμίζονται με (ή υπερβαίνουν τον) τον Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης (SGD)12.3.

Για την ερευνητική κοινότητα

- Ανάπτυξη νέων ερευνητικών ροών εργασίας σχετικών με την αξιοποίηση υπολειμμάτων τροφίμων, για την προώθηση της πλήρους χρησιμοποίησης των τροφίμων.
- Συμπλήρωση των κενών στα δεδομένα ΑΣΤ και τυποποίηση των αναφορών δεδομένων ΑΣΤ, ώστε να βελτιωθούν οι συγκρίσεις αποτελεσμάτων, να δημιουργηθούν δεδομένα αναφοράς (benchmarks), και να παρέχονται σαφέστερες κατευθύνσεις στις κυβερνήσεις, τη βιομηχανία και τις ΜΚΟ.
- Καθοδήγηση ανά τομέα σχετικά με την ΑΣΤ, η οποία θα παρέχει κίνητρα και τεχνικές πληροφορίες στη βιομηχανία και την κυβέρνηση για την ανάληψη δράσης.

Για όλους

- Συνεργασία με τους πολίτες για την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας και την κατανόηση του προβλήματος της ΑΣΤ.